

ГЕОРГИ КОНОВСКИ
ПРИКАЗКА ЗА ЛЕКА НОЩ

chitanka.info

Имало едно време един цар. Той, естествено, бил вдовец. Жена му умряла поради лошите условия на труд в двореца, та се наложило да се ожени втори път, както си се изисква в приказките.

Обаче имал той и дъщеря — пак според изискванията, за което му се наложило яко да се потруди, че все момчета му се раждали, но успял. Точно преди кончината си жена му я родила. Както и да е, минало време, дъщерята расла, а царят, естествено, се оженил втори път и, както си му е редът, оженил е за коронясана кобра.

Поостарял той, разболял се. Жена му с любов гледала как царят щастливо си умира, а надеждите ѝ стават вероятност. И за да почисти двореца, рекла на щерка му да отиде в гората за гъби.

Оная не че била чак толкова тъпа, ама и тя била чела приказки и очаквала нещо по-интересно да се случи, а не цял ден да зяпа старите гоблени и канал XXL. Абе, с две думи, отишла в гората. Посред зима.

Обаче на глупавите им върви. Защото господ се грижи за тях, иначе сами няма да се оправят. Та тая принцеса(ама идеално съчетание — хем хубава, хем глупава) вървяла, вървяла, стигнала една къщурка. Е, не чак като бащиния ѝ панелен дворец, дето бил толкова голям, та гаражите давали под наем, а на първия етаж офиси били настанили.

Но къде бяхме стигнали? Ах, да — до къщурката. Тя и царската дъщеря бил стигнала там. А вътре имало седем джуджета, безработни в момента, защото мината им била в процес я на приватизация, я на ликвидация.

Посрещнали я те радостно, защото... хм, в пущинака живеели — хем помощи и компенсации не били получавали, хем отдавна не само жена, ами и човек не били виждали.

— Бъди ни сестра! — рекли и хитро си намигнали. И тя останала, а сетне и сестра им станала. Каквото и да се разбира под това.

А пък оная, лошата царица, дето искала да стане едноличен управител на царството, имала едно огледалце. Голямо клюкарче, навред надничало, направо като Интернет. Та то ѝ показало какво става в къщурката.

И на царицата ѝ станало мъчно. За джуджетата, не за принцесата. На нея само ѝ завидяла. Та тая царица взела, че си махнала грима, обърсала червилото, извадила изкуствените си бели зъби и станала баба. Занесла на принцесата малко ябълки и оная, като хапнала,

опънала шушоните. Дали щото ябълките били брани край уранова мина, дали щото били с обогатен уран, дали щото царицата със слюнка ги излъскала, ама...

А джуджетата се сетили, че тяхното момиче... добре де, принцесата, момиче била само по документи, та тая принцеса все си бърбрела по джиесема с някакъв принц. Дръннали му една безжична информация и му рекли, че неговата неземна любов наистина станала такава. А докато той дойде, напъхали в един аквариум (и те били чели книжки, ама нямали пари за кристали) и я отнесли на върха на един хълм.

Принцът дошъл. Джуджетата го видели — висок, строен, румен, красив и му рекли: „Бъди ни брат!“ и хитро си намигнали. Обаче принцът не бил изостанал, имал вече трима братя в „Спартакус“, но бил решил и да се ожени — поне по документи, щото това изисквал единният класификатор за владетели.

Малко разочаровани, джуджетата го завели на върха, при гробницата. А там разтропани тролове вече били отворили кафене. „При умрялата принцеса“. И самата тя си лежала в аквариума. Принцът се загледал в красивото ѝ лице, събудили се далечни спомени от времето, когато още не бил от среден пол, пък взел, че се пристрашил и я целунал. Тя се събудила, а сетне всичко си е познато.

Джуджетата станали охранители в кафенето, та скърпили двата края, принцът и принцесата се оженили, даже куп деца им се народили. Бели, жълти, черни — каквито щеш. И в мир живели, защото всички съседски царе — бели, жълти, черни — все на гости им ходили, все не можели да нахвалят гостоприемството им.

Абе, вървяло си, както си му е модерно вече по правилата дългите сериали през деня и на канал XXI след 12 часа вечерта...

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.